

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

07 ספטמבר 2011

ע"ו 11-03-20139 ברדה נ' משרד
האוצר/הלשכה לשיקום נכים

בפני כב' השופט ישעיהו שנלר, אב"ד

השופט דר' קובי ורדי

השופטת רות לבהר-שרון

אלפונסו ברדה

המערער

נגד

הרשות המוסמכת

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער, עו"ד דוד ידיד

ב"כ המשיבה, עו"ד שרה שהם

פרוטוקול

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27

עו"ד שהם: כדי שאדם יהיה מוכר, צריך להוכיח נרדפות אישית. המערער לא הוכיח שהייתה פגיעה אישית. הוא לא קיבל צו אישי, האבא ולא היה שום חשש שהוא נמצא באותה קבוצה ובגלל זה הוא ברת. יכול להיות שזה נכון, שאביו חשש אבל הוא לא הוכיח שאבא שלו קיבל צו אישי. מרגע שהבן אומר שהוא חשש, זה רחוק יותר מהאדם עצמו. לשאלת בית המשפט, אם היה מקרה שהאדם עצמו היה אומר שברת לאחר שחשש שיקרא לעבודות כפייה, למרות שלא קיבל זימון ומבחינה עובדתית מאמינים לו, האם במקרה כזה לשיטת המשיבה מדובר בנרדפות מוכרת, אני משיבה שאם האדם עצמו טוען לנרדפות אישית ומאמינים לו כי היה לו חשש אישי שיקראו לו, אז אולי במקרה זה היינו קובעים שיש נרדפות. כאן מגיע בנו, שחיה צעיר לימים. הוא טוען שאביו חשש, אז כבר לא מדובר על נרדפות אישית. נכון שהחלטתה היא לא של הבן אם לברוח או לא, אלא של האב, אבל הוא צריך להוכיח את זה.

עו"ד ידיד: הוא טען בהצהרה הראשונית שאביו פחד, שרצו לקחת את אביו לעבודות כפייה. אני טוען שדי באדם שהשתייך לקבוצת גיל, כי לא היו צווים אישיים. לא הייתה הודעה אישית, אלא מספיק שהיה יהודי בגילאים 18-45 הועדה האמינה לו. אני גם חולק על הנתונים שהיו בפסק הדין של הועדה. לי יש נתונים אחרים שבסך הכל היו בלוב 30,000 יהודים, 20,000 בטרפולי, מתוכם 10,000 גברים בכל הגילאים. כך שבגילאים הרלוונטיים היו כ-5,000 גברים, כלומר, כל היהודים בגילאים הרלוונטיים הייתה תוכנית לקחת אותם. נניח שבסוף לקחו רק 3,000 או 500, הוא לא יכול לדעת. הוא יודע שיש כריזה שרוצים לקחת אותם. בפסק דין של העליון במקרה של חוה שוהם, היא ברחת מבודפשט שנה לפני כי היא חזתה את בניסתם של הגרמנים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

07 ספטמבר 2011

ע"ז 11-03-20139 ברדה נ' משרד
האוצר/הלשכה לשיקום נכים

1 עריד שהם : בעקבות זאת, כל צאצא של אב שחשש שיקחו אותו לעבודות כפייה, זה משתו גורף כזה.
2 זה לא נכון שלא קיבלו צווים. אנחנו שומעים עשרות, מאות של תיקים שאמרו שהם קיבלו צווים.
3 לאור הערות בית המשפט, במקרה הקונקרטי, נהיה מוכנים לקבלת הערעור ולהכרה ממועד הגשת
4 התביעה הראשונה, כל זאת בשים לב לכך שהמערער נחקר והועדה קמא קבעה כי היא מקבלת את
5 דבריו.
6
7
8
9

פסק דין

10 1. יפה עשתה המשיבה, שקיבלה את המלצת בית המשפט, וזאת לאור הנסיבות של המקרה דן
11 וכדברי ב"כ המשיבה, כי במקרה דן העורר נחקר והועדה קמא קיבלה את גרסתו, לפיה אכן הסיבה
12 לבריחה הייתה אותו חשש של האב שמא יידרש להתייצב במחנה העבודה.
13 בנסיבות אלו, אכן, גם אם לא הוצג צו אישי, היה מקום להכיר בתביעה.
14 2. בנסיבות אלו, הערעור מתקבל.
15 פסק דינה של הועדה קמא בטל.
16 המערער יוכר מעת הגשת תביעתו הראשונה.
17 אין צו להוצאות.
18

19 ניתן והודע היום ח' אלול תשע"א, 07/09/2011 במעמד הצדדים הנ"ל.
20

רות לבהר-שרון, שופטת

ד"ר קובי ורדי, שופט

ישעיהו שנלר, שופט
אב"ד

21
22
23
24
25

הוקלד על ידי: סיון שבתאי